

en teden, ali en dan v taki sušilnici ali kovačnici delovali, potem bi videli, kaj se to pravi, v potu svojega obraza kruh jesti; in vresničiti pregovor: »kogar so Bogovi čertili, so ga učitelja naredili«. Ravno tako mi hodi na misel, da naj bi skupno katero društvo naredilo prošnjo, ali pa tudi skupščina prihodnje dež. konferencije za to, da bi se leta vštetele v pokoj tudi ona, ktera je učitelj provizorično služil, kakor je gosp. Rant letos na deželni odbor prosil. Za vse se naj skupno prosi.

Še več reči bi se lahko nasvetovalo, pa za sedaj naj bo; le to še povem, da je naš krajni šolski svet letos v proračun vzel tudi 300 gld. za nakup sol. verta, in tudi za vsaki razred po 50 bukvic, t. j. 50 bukv. prve stopnje »Slavčka«, 50 bukvic druge stopnje »Slav.« in 50 bukv. tretje stopnje »Slavčka«, proti tem, da se bo pri petji med otroke razdelilo, in potem zopet spravilo. Bilo je naprošeno po 100 bukvic od vsake stopnje, pa kaj se hoče, gospodje so le po 50 dovolili, ter tako sem z polovico ostal na cedilu; kakor tudi za tako potrebni šolski vert sem 400 gld. nasvetoval, pa so le 300 gld. dovolili; če bo pa srenja vendar enkrat hotela kaj dati. — Enkrat sem imel pri srenjski seji pravo smolo, kajti na dnevnem redu je bil tudi nakup šolskega verta. Ali o čado, ko meni gosp. župan prepusti besedo, sem jim kolikor mogoče razjasnil potrebo šolskega verta, in sicer tako velikega, da bi o priliki se zraven t. j. na tistem prostoru tudi novejša in večji šolsko poslopje sozidalo; pa ko sem protestiral in zahteval, da se moj nasvôt v zapisnik zapiše, kaj so mi storili! vsi so iz sobe všli, in niso takrat hotli podpisati zapisnika. Še le čez več časa so na vse strani pretehtovali, ali se ne bi kje in kako vjeli, da bi bilo treba šolo zidati, in so sprevideli, da je bil to le nasvôt, so podpisali, in smo tisti zapisnik c. k. okr. glavarstvu v Krško poslali; kaj se bo zgodilo, mi še ni znano. Ljudstvo se le stroškov boji, pa kaj se hoče, brez denarja se ne dá mnogo ali celo nič storiti. — (Morda bi kazalo v vaši fari napraviti še kje drugé šolo, kamor bi otroci bliže imeli, bolje kakor zbirati vse v jednom kraju. Ur.) Slava in čast pa našem krajnemu šolskemu svetu, posebno pa vrlemu predsedniku gosp. Karolu Rudež-u, grajščaku in Gracerjevemu turnu.

Veliko želj in britkosti bi ti dragi »Učit. Tovariš« lahko še napisal, pa voščim ti raje srečno veselo novo leto 1882. Bog!
J. S.

Šolski ukazi.

Iz seje c. k. dež. šol. sveta za Kranjsko dné 10. novembra 1881.
Na dnevnem redu je bilo:

Poročilo o razširjenji jednorazredne v dvorazredno šolo se je izročilo s primernim nasvôtom kranjskemu deželnemu odboru.

Prošnja upokojenega nadučitelja za zvišanje pokojnine potem milosti se je napotila s pristojnim nasvôtom deželnemu odboru.

Nadučitelj na večrazredni šoli je bil dejan stalno v pokoj; prošnja upokojenega učitelja, naj se obderži še dalje v službi ali naj se mu poviša pokojnina, je bila zaveržena.

Stalno nameščenih je bilo dvoje služeb na dekliški šoli.

Poročilo c. k. deželnega nadzornika za ljudske šole o šolstvu na Kranjskem je bilo predloženo na višje mesto.

Dvema učiteljicema se privoli, da menjate za službe.

Razrešene so bile prošnje gimnazijalcev za oproščenje šolnini, potem prošnje za nagrado.